

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

De europeiska struktur- och investeringsfonderna

Vägledning för medlemsstaterna om
belopp som dragits tillbaka, som återkrävts, som ska
återkrävas och som inte kan återkrävas

Revidering 2018

FRISKRIVNINGSKLAUSUL: Detta är ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar. Det ger, på grundval av tillämplig EU-lagstiftning, en teknisk vägledning för tjänstemän och myndigheter som deltar i övervakning, kontroll eller genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (med undantag för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)) om tolkningen och tillämpningen av EU:s regler på detta område. Syftet med denna vägledning är att förse kommissionens avdelningar med förklaringar och tolkningar av dessa regler i syfte att underlätta genomförandet av programmet och främja god praxis. Dessa riktlinjer påverkar inte domstolens och tribunalens tolkningar eller kommissionens beslut.

Innehållsförteckning

1.	BAKGRUND	6
1.1.	Hänvisningar till lagstiftning.....	6
1.2.	Vägledningens syfte	6
1.3.	Viktiga skillnader jämfört med perioden 2007–2013	7
2.	ÅTSKILLNAD MELLAN TILLBAKADRAGANDE OCH ÅTERKRAV	7
3.	MEDLEMSSTATERNAS SKYLDIGHET ATT FÖREBYGGA, UPPTÄCKA OCH KORRIGERA ORIKTIGHETER, INKLUSIVE BEDRÄGERI.....	8
3.1.	Genomförande av finansiella korrigeringar	9
3.2.	Indragning av offentligt stöd	11
3.3.	Belopp som inte kan återkrävas	11
3.4.	Upplysningar i räkenskaperna.....	11
4.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM DRAGITS TILLBAKA OCH ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 2).....	12
4.1.	Förklaringar till kolumnerna (A) och (B) i tillägg 2	12
4.1.1.	Kolumn A	13
4.1.2.	Kolumn B	13
4.2.	Förklaringar till kolumnerna (C) och (D) i tillägg 2	13
4.2.1.	Kolumn C	13
4.2.2.	Kolumn D	13
5.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET I ENLIGHET MED ARTIKEL 71 I GRUNDFÖRORDNINGEN – INSATSERNAS VARAKTIGHET (TILLÄGG 4)	13
6.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM SKA ÅTERKRÄVAS VID SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 3)	15
6.1.	Förklaringar till kolumn (A) i tillägg 3	15
6.2.	Förklaringar till kolumn (B) i tillägg 3.....	16
7.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM I SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET INTE KAN ÅTERKRÄVAS (TILLÄGG 5).....	16
8.	RÅD OM HUR RÄKENSKAPERNA SKA REDOVISAS	17
8.1.	Allmänt.....	17
8.1.1.	Information som ska lämnas på prioritetsnivå	17
8.1.2.	Format	17
8.1.3.	Växelkurser för länder utanför euroområdet	17
8.1.4.	Korrigeringar som inte avser oriktigheter	17
8.1.5.	Uppdelning av belopp som dragits tillbaka, som ska återkrävas och som återkrävts under räkenskapsåret utifrån det räkenskapsår då utgiften deklarerades (tillägg 2, 3 och 4).....	18
8.1.6.	Upplysningar om belopp som korrigerats efter revisionsmyndighetens revisioner av insatserna i enlighet med artikel 127.1 i grundförordningen	18
8.1.7.	Sammanlagda och offentliga belopp	18

8.1.8. Räkna.....	19
8.2. Avdrag från räkenskaperna av belopp som kan hänföras till betalningsansökningar gjorda under räkenskapsåret.....	19
8.3. Tillbakadragande av belopp som anses vara oriktiga när räkenskaperna överlämnats	20
8.4. Återkrav av belopp som anses vara oriktiga när räkenskaperna överlämnats.	20
9. AVGÖRA OM BELOPP SOM INTE KAN ÅTERKRÄVAS SKA ÅTERBETALAS AV MEDLEMSSTATERNA	21
10. BELOPP SOM MEDLEMSSTATEN BESLUTAR ATT INTE ÅTERKRÄVA OCH SOM INTE ÖVERSTIGER 250 EURO I STÖD FRÅN FONDERNA OCH EHFF.	22
11. SAMMANFATTNING AV HANTERING AV ORIKTIGHETER SOM UPPTÄCKS I RÄKENSKAPERNA	22

LISTA ÖVER AKRONYMER OCH FÖRKORTNINGAR

AA	Revisionsmyndighet
CA	Attesterande myndighet
CDR	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/568 av den 29 januari 2016 om de villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra om belopp som är omöjliga att återkräva ska återbetalas av medlemsstaterna
CPR	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser av den 17 december 2013, ändrad genom förordning (EU, Euratom) 2018/1046.
CIR	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1011/2014 av den 22 september 2014
EHFF	Europeiska havs- och fiskerifonden
ESI-fonderna	ESI-fonderna motsvarar alla europeiska struktur- och investeringsfonder. Denna vägledning gäller alla fonder med undantag för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).
ETS	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete
FR	Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget
IB	Förmedlande organ
MA	Förvaltningsmyndighet
MCS	Administrations- och kontrollsystem
RTER	Den sammanlagda kvarstående felfrekvensen (beräknas av revisionsmyndigheten utifrån urvalet av granskade insatser och efter avdrag av enskilda och extrapolerade finansiella korrigeringar som gjorts före inlämnandet av räkenskaperna av medlemsstaten i

	förhållande till de fel som revisionsmyndigheten upptäckte)
YEI	Sysselsättningsinitiativ för ungdomar

1. BAKGRUND

1.1. Hänvisningar till lagstiftning

Förordning	Artiklar
Förordning (EU) nr 1303/2013 ändrad genom förordning (EU, Euratom) 2018/1046 Förordningen om gemensamma bestämmelser <i>(nedan kallad grundförordningen)</i>	Artikel 72 h administrations- och kontrollsystem Artikel 122.2 belopp som är omöjliga att återkräva som ska återbetalas av medlemsstaten Artikel 126 b och 137.1 räkenskaper utarbetade av den attesterande myndigheten Artikel 137–139 utarbetande, inlämnande och godkännande av räkenskaper Artikel 143.2 finansiella korrigeringar
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1011/2014 av den 22 september 2014 <i>(nedan kallad genomförandeförordningen)</i>	Artikel 7 och bilaga VII – modell för räkenskaper
Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2016/568 om de villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra om belopp som är omöjliga att återkräva ska återbetalas av medlemsstaterna <i>(nedan kallad kommissionens delegerade förordning)</i>	

1.2. Vägledningens syfte

Syftet med denna vägledning är att ge

- information om tillvägagångssättet för inlämning av uppgifter till kommissionen gällande tillbakadragande, återkrav, belopp som ska återkrävas och belopp som inte kan återkrävas med användning av tabellerna i tilläggen 2, 3, 4 och 5 av bilaga VII till genomförandeförordningen (hädanefter hänvisar ordet ”tillägg” alltid till tilläggen i modellen för räkenskaper i bilaga VII till genomförandeförordningen) om systemet för elektroniskt utbyte SFC 2014,
- förtydliganden om skillnaderna mellan tillbakadragande och återkrav, och
- vägledning om det förfarande genom vilket en medlemsstat kan lämna in en begäran till kommissionen om att ett oindrivbart belopp, som tidigare inkluderats i attesterade konton, inte ska återbetalas till unionens budget när medlemsstaten

anser att alla återkravsmöjligheter som finns tillgängliga inom den nationella institutionella och rättsliga ramen har uttömts.

1.3. Viktiga skillnader jämfört med perioden 2007–2013

Ämne/förfarande	2014–2020	2007–2013
Försäkran om att utgifterna är förenliga med tillämpliga regler	Attesterande myndighet försäkrar att utgifterna är förenliga med tillämpliga regler i räkenskaperna en gång om året, i enlighet med artikel 126 b i grundförordningen.	Attesterande myndighet intygar att utgifterna är förenliga med unionsbestämmelser och nationella regler i varje ansökan om utbetalning, i enlighet med artikel 61 i förordning (EG) nr 1083/2006.
Tidsplan för rapportering	Räkenskaper som ska översändas före den 15 februari år N ska inkludera upplysningar om belopp som dragits tillbaka, som återkrävs, som ska återkrävas och som inte kan återkrävas i enlighet med artikel 137 i grundförordningen.	Rapporter om belopp som dragits tillbaka, som återkrävs, som ska återkrävas och som inte kan återkrävas görs senast den 31 mars år N.
Förfarande för en medlemsstat som vill begära av kommissionen att oindrivbara belopp på över 250 euro i stöd från fonderna och EHFF inte ska återbetalas	Ett parallellt förfarande till räkenskapsrapporteringen fastställs i kommissionens delegerade förordning: När en medlemsstat anser att ett belopp som inte kan återkrävas och som tidigare inkluderats i attesterade konton inte ska återbetalas till unionens budget, ska den attesterande myndigheten lägga fram en separat begäran till kommissionen.	Denna begäran skulle läggas fram senast den 31 mars år N. Ingen tröskel fanns för belopp som inte kan återkrävas.
Beslut om att inte återkräva belopp under 250 euro i stöd från fonderna och EHFF (belopp för stöd av <i>mindre betydelse</i>)	En medlemsstat kan besluta att inte återkräva ett belopp från en stödmottagare, räntan undantagen, om beloppet inte överskrider 250 euro i stöd från fonderna och EHFF. Dessa belopp behöver inte betalas tillbaka till unionens budget.	I förordningarna 2007–2013 fanns inga bestämmelser om belopp för stöd av <i>mindre betydelse</i> under 250 euro i stöd från fonderna och EHFF.

2. ÅTSKILLNAD MELLAN TILLBAKADRAGANDE OCH ÅTERKRAV

Enligt artikel 122 i grundförordningen måste medlemsstaterna korrigera och återkräva felaktigt utbetalda belopp. Medlemsstaterna har två val:

1) Tillbakadragande: De oriktiga utgifterna dras tillbaka från programmet så snart de upptäcks genom att de dras av från nästa ansökan om mellanliggande betalning, vilket frigör EU-anslag till andra insatser.

2) Återkrav: Utgifterna står tills vidare kvar i programmet i avvaktan på resultatet av förfarandet för att återkräva det felaktigt utbetalda stödet från mottagarna, och utgifterna dras av från nästa ansökan om mellanliggande betalning när återkravet verkställs. Vid tidpunkten för inlämnandet av räkenskaperna bör dock olika behandling tillämpas avseende utgifter under det aktuella räkenskapsåret och utgifter som redan attesterats under tidigare räkenskapsår (se avsnitt 3.1 för mer information om detta)

Förutom de utgifter som deklarerats under det aktuella räkenskapsåret bör det även påpekas att avdrag som gjorts före inlämnandet av attesterade konton inte kan betraktas som återkrav om de avser en utgift i ansökan om mellanliggande betalning (inbegripet slutlig ansökan) för ett visst räkenskapsår som man förbereder räkenskaperna för. Detta anges i skäl 3 i förordning (EU) 2016/568). Sådana belopp ska redovisas i räkenskaperna endast som tillbakadragande i tillägg 2 (om avdraget senast har gjorts i ansökan om slutbetalning) eller återspeglas i tillägg 8 (om de dragits av från räkenskaperna). Detta gäller även för fall där sådana avdrag görs efter återkravsprocessen på nationell nivå.

Båda alternativen (tillbakadragande och återkrav) har fördelar, nackdelar och konsekvenser som medlemsstaterna måste beakta. Ett omedelbart tillbakadragande av de oriktiga utgifterna frigör omedelbart EU-medel till motsvarande belopp som kan användas för andra insatser, men medlemsstaten ansvarar med sin nationella budget för risken att inte lyckas återkräva de felaktigt utbetalda offentliga medlen från stödmottagaren. Om tillbakadragandet skjuts upp till dess att återkravet verkställts minskar den tid under vilken EU-medlen kan återanvändas för andra stödberättigade insatser, men medlemsstaten får ett finansiellt skydd vid ett eventuellt misslyckande med att återkräva stödet från mottagaren när alla möjligheter att återkräva beloppet med hjälp av nationella institutioner och rättsliga ramar är uttömda.

De två ackumulerade beloppen för ett givet räkenskapsår, ”tillbakadraganden” och ”återkrav”, är avsedda att vara ömsesidigt uteslutande: även om medlemsstaten i normala fall går vidare med att återkräva det felaktiga stödet eller en del av stödet från dess mottagare (inklusive belopp som dragits tillbaka i en ansökan om mellanliggande betalning eller dragits av från räkenskaperna i förhållande till det aktuella räkenskapsåret), ska ett sådant uppföljande återkrav inte på nytt inkluderas i ”belopp som återkrävts” eftersom det skulle leda till överlappning och dubbelräkning mellan de redovisade beloppen. När ett tillbakadragande är genomfört är det ytterligare återkravet av det oriktiga beloppet från stödmottagaren en nationell angelägenhet.

Om de oriktiga utgifterna är kvar i programmet i avvaktan på resultatet av återkravsförfarandet i förhållande till utgifter som inkluderats i tidigare attesterade konton, kommer programansvariga myndigheter att agera i enlighet med nationell lagstiftning för att verkställa återkravet av felaktigt utbetalda belopp. Återkravet från stödmottagaren kan verkställas på följande sätt (alternativen kan kombineras):

- Stödmottagaren återbetalar det felaktigt utbetalda beloppet till programansvariga myndigheter.
- Genom avräkning, varigenom det återkrävda beloppet dras av från en senare planerad utbetalning till stödmottagaren.

3. MEDLEMSSTATERNAS SKYLDIGHET ATT FÖREBYGGA, UPPTÄCKA OCH KORRIGERA ORIKTIGHETER, INKLUSIVE BEDRÄGERI

Enligt de allmänna principerna för förvaltnings- och kontrollsystem som fastställs i artiklarna 72 h och 122.2 i grundförordningen är medlemsstaterna ansvariga för åtgärder

avseende att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inklusive bedrägeri, och för att återkräva felaktigt utbetalda belopp tillsammans med eventuell ränta på sena betalningar.

Grundförordningens definitioner av oriktigheter är följande:

- En *oriktighet* är enligt definitionen i artikel 2.36 en överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess genomförande och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som medverkar till genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift.
- En *systembetingad oriktighet* är enligt definitionen i artikel 2.38 en oriktighet, som kan vara av återkommande slag, som med stor sannolikhet förekommer inom liknande insatser och som är följden av allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion, t.ex. underlåtenheten att inrätta lämpliga förfaranden i enlighet med grundförordningen och de fonsdspecifika bestämmelserna.

I artikel 126 c i grundförordningen fastställs att den attesterande myndigheten ansvarar för att en gång om året attestera att redovisningarna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de bokförda utgifterna överensstämmer med tillämplig rätt. Räkenskaperna ska omfatta räkenskapsåret som löper mellan den 1 juli och den 30 juni (undantaget det första räkenskapsåret som löper mellan den 1 januari 2014 och den 30 juni 2015).

3.1. Genomförande av finansiella korrigeringar

Finansiella korrigeringar bör beräknas utifrån de belopp av berörda utgifter som deklarerats i ansökan (ansökningarna) om mellanliggande betalning till kommissionen. EU:s finansiering minskas på grundval av den relevanta medfinansieringsgraden för det insatsområde inom vilket utgifterna deklarerades.

Enligt den årsbaserade strategin för programmets räkenskaper måste åtskillnad göras mellan genomförandet av finansiella korrigeringar som inverkar antingen a) på utgifter som attesterats i tidigare räkenskaper eller b) på utgifter som inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning i förhållande till det aktuella räkenskapsåret. Medlemsstaternas it-system måste ha en tillfredsställande verifieringskedja för insatser och räkenskapsår för att möjliggöra detta.

a) I det första fallet (belopp som redan attesterats i tidigare räkenskaper) ska de finansiella korrigeringarna genomföras i en ansökan om mellanliggande betalning under efterföljande räkenskapsår, dvs. det år då oriktigheten upptäcks. Detta enligt artikel 139.10 i grundförordningen.

Medlemsstaterna har möjlighet, vilket förklaras i avsnitt 2 i denna vägledning, att vänta till dess att återkravsförfarandet slutförts innan de drar tillbaka de oriktiga utgifterna från en ansökan till kommissionen om mellanliggande betalning och betrakta dem som ett belopp som ska återkrävas inkluderat i räkenskaperna till dess återkravet verkställs.

b) Enligt artiklarna 126 b och 137.1 i grundförordningen (som motsvarar artikel 63.5 a i budgetförordningen) ska den attesterande myndigheten utarbeta räkenskaper för varje

program och fond. Medlemsstaterna ska säkerställa att endast lagliga och korrekta utgifter är attesterade i de räkenskaper som överlämnas till kommissionen. Därför ska alla oriktigheter som upptäcks innan räkenskaperna lämnas in i förhållande till de utgifter som inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning avseende det räkenskapsår för vilket räkenskaperna utarbetas återbetalas till unionens budget. Därför ska, i det andra fallet (utgifter som inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning avseende det räkenskapsår för vilket räkenskaperna ännu inte överlämnats till kommissionen), den finansiella korrigeringen genomföras antingen genom att utgifterna i fråga dras tillbaka i en efterföljande ansökan om mellanliggande betalning för det aktuella räkenskapsåret (inbegripet slutlig ansökan om mellanliggande betalning) eller genom att det oriktiga beloppet dras av direkt från räkenskaperna.

I detta avseende är det viktigt att komma ihåg att de oriktiga belopp som kan hänföras till räkenskapsåret inte får finnas kvar i de attesterade kontona (och därmed inte får betraktas som belopp som ska återkrävas vid tidpunkten för inlämnandet av räkenskaperna) och att man dessutom inte får attestera huruvida utgifter som är föremål för en pågående granskning är lagliga och korrekta, enligt artikel 137.2 i grundförordningen.

Tillbakadragande av oriktiga utgifter från ansökan om mellanliggande betalning (inbegripet slutlig ansökan om mellanliggande betalning) eller dess avdrag från räkenskaperna anses vara slutgiltigt och dessa utgifter bör inte återinföras i någon efterföljande ansökan om mellanliggande betalning för något räkenskapsår (med undantag för specifika fall som rör beslut från en domstol eller andra organ i det rättsväsende som hänvisas till i avsnitt 10). Utgifter som är föremål för en pågående granskning av laglighet och korrekthet och som tidigare inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning är dock enligt artikel 137.2 i grundförordningen möjliga att dra av från räkenskaperna. Dessa utgifter kan senare återföras till kommissionen om det visar sig att de är lagliga och korrekta.

Bestämmelsen i artikel 137.2 i grundförordningen avser endast räkenskaperna (dvs. avdrag för utgifter som är föremål för pågående granskning bör göras i räkenskaperna, inte i samband med ansökan om mellanliggande betalning). Utgifterna i en ansökan om betalning för ett efterföljande år kan endast återinföras om beloppen som är föremål för pågående granskning vid tidpunkten för tidigare räkenskaper senare visat sig vara lagliga och korrekta. Om utgifter som dragits av enligt artikel 137.2 i grundförordningen senare införs i en ansökan om mellanliggande betalning, förväntas den attesterande myndigheten se till att hålla bevisen tillgängliga för att motivera återinförandet av dessa utgifter för revision.

Om den sammanlagda kvarstående felfrekvensen är högre än 2 % och för att revisionsmyndigheten ska kunna lämna ett revisionsutlåtande utan reservationer om huruvida de attesterade utgifterna är lagliga och korrekta, förväntas förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten ta ett beslut om att tillämpa en ytterligare finansiell korrigerings genom extrapolering för att få den sammanlagda kvarstående felfrekvensen ned till eller under 2 %. Den attesterande myndigheten måste även försäkra sig om att beloppen i förhållande till dessa ytterligare extrapolerade korrigeringar dras av på ett korrekt sätt från räkenskaperna. De fastställda oriktigheterna bestyrks genom slutliga kontrollrapporter eller revisionsberättelser. När det kontradiktoriska förfarandet inte slutförts vid tidpunkten för inlämnandet av räkenskaperna (utkast till slutliga kontrollrapporter eller revisionsberättelser) kan de berörda beloppen att "utvärderas fortlöpande" och den attesterande myndigheten ska dra av dem från räkenskaperna, men behålla möjligheten att under kommande räkenskapsår deklarerar de utgifter som senare visar sig vara lagliga och korrekta. För att minska den

kvarstående risken kan den attesterande myndigheten alternativt behandla sådana belopp som definitiva finansiella korrigeringar¹.

3.2. Indragning av offentligt stöd

När attesterande myndighet väl identifierat oriktiga utgifter och beslutat att genom tillbakadragande eller återkrav dra av dessa från senare mellanliggande betalningar och räkenskaper, måste medlemsstaten besluta om indragning av det offentliga stödet i enlighet med artikel 143 i grundförordningen.

I artikel 143.2 i grundförordningen fastställs att medlemsstaterna ska genomföra de finansiella korrigeringar som är nödvändiga i samband med att sådana enskilda eller systembetingade oriktigheter upptäcks i insatser eller program. Finansiella korrigeringar innebär att det offentliga stödet till en insats eller ett program ställs in helt eller delvis. Finansiella korrigeringar ska föras in i redovisningen för det räkenskapsår då innehållandet beslutades och genomfördes. För att kunna tillämpa en proportionerlig korrigering och ett senare innehållande av det offentliga stödet ska medlemsstaten ta hänsyn till oriktigheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för fonderna eller EHFF.

Enligt artikel 143.4 i grundförordningen får inte det bidrag som ställs in återanvändas för någon insats för vilken en korrigering gjorts, eller, när en finansiell korrigering gjorts för en systembetingad oriktighet, för någon insats som påverkas av den systembetingade oriktigheten.

3.3. Belopp som inte kan återkrävas

Det framgår av den delegerade förordningen (särskilt artikel 1.1 och skäl 3) att om en medlemsstat anser att det inte är möjligt att återkräva ett belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare och som tidigare ingått i attesterade konton som lämnats in till kommissionen och om medlemsstaten anser att beloppet inte bör återbetalas till unionens budget, kan den attesterande myndigheten lämna in en begäran till kommissionen om detta.

Därför kan begäran till kommissionen om belopp som inte kan återkrävas endast omfatta belopp som redan ingår i attesterade konton som tidigare lämnats till kommissionen. Därför kan avdrag som gjorts innan de attesterade redovisningarna lämnades in inte betraktas som återkrav eller senare som belopp som inte kan återkrävas om de avser en utgift i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning för ett visst räkenskapsår som man förbereder räkenskaperna för.

3.4. Upplysningar i räkenskaperna

Alla finansiella korrigeringar som genomförts i en ansökan om mellanliggande betalning under räkenskapsåret ska redovisas i tillägg 2 som belopp som dragits tillbaka eller återkrävts².

¹ Se även kommissionens *vägledning om den årliga kontrollrapporten och det årliga revisionsutlåtandet* (EGESIF 15_0002), i uppdaterad form.

² Avdrag som gjorts av en medlemsstat inom ramen för ansökan om mellanliggande betalning (dvs. avdrag som gjorts innan de godkända beloppen har deklarerats till kommissionen i en ansökan om mellanliggande betalning)

Om utgifterna redan attesterats i tidigare räkenskaper kan medlemsstaten besluta att vänta tills återkravsförfarandet slutförts. De oriktiga beloppen redovisas då i tillägg 3 för de räkenskaper över belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret. Enligt den modell som fastställts i genomförandeförordningen ska uppgifterna redovisas utifrån det räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades.

När det gäller oriktiga utgifter i en ansökan om mellanliggande betalning i förhållande till det aktuella räkenskapsåret som inte dragits tillbaka i ansökan om mellanliggande betalning, ska den attesterande myndigheten omedelbart göra avdraget från räkenskaperna, och de motsvarande finansiella korrigeringsarna redovisas i tillägg 8 (avstämning av utgifterna), med förklaringar om skillnaderna i kolumnen för kommentarer. Råd om hur tillägg 8 ska fyllas i ges i avsnitt 6 i kommissionens vägledning om utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper³. När den attesterande myndigheten drar av det oriktiga beloppet direkt från räkenskaperna och rapporterar det i tillägg 8 krävs inga ytterligare åtgärder i påföljande ansökningar om mellanliggande betalningar.

4. INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM DRAGITS TILLBAKA OCH ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 2)

Uppgifterna på prioritetsnivå⁴ om belopp som dragits tillbaka eller återkrävts under räkenskapsåret ska överlämnas till kommissionen enligt modellen i tillägg 2, vilket framgår av nedanstående tabell:

Prioritet	TILLBAKADRAGANDEN		ÅTERKRAV	
	Sammanlagda stödberättigande utgifter som inkluderats i betalningsansökningar	Motsvarande offentliga utgifter	Sammanlagda stödberättigande utgifter som inkluderats i betalningsansökningar	Motsvarande offentliga utgifter
	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

4.1. Förklaringar till kolumnerna (A) och (B) i tillägg 2

Kolumnerna ”tillbakadraganden” A och B i tillägg 2 ska användas för belopp som dragits tillbaka, med hänsyn till skillnaden mellan tillbakadraganden och återkrav, som förklaras i avsnitt 2.

betraktas som en förhandskorrigerings. Sådana korrigerings ska inte inkluderas i tillägg 2 där tillbakadraganden och återkrav av utgifter som ingått i tidigare ansökningar om mellanliggande betalning redovisas för.

³ EGESIF 15_0018, i uppdaterad form

⁴ Beroende på beräkningsunderlaget ska medfinansieringsgraden för insatsområdet tillämpas på de totala eller offentliga utgifterna för att beräkna fondens bidrag. I detta avseende ska den finansieringsplan gälla som är giltig vid tidpunkten för inlämnandet av den slutliga ansökan om mellanliggande betalning för ett visst räkenskapsår.

4.1.1. Kolumn A

Kolumn A i tillägg 2 ska innehålla det sammanlagda beloppet för stödberättigande utgifter som dragits tillbaka under räkenskapsåret i en ansökan om mellanliggande betalning (inbegripet slutlig ansökan). **Ett belopp som dragits av på attesterande myndighetsnivå efter att den slutliga ansökan om mellanliggande betalning inlämnats men innan räkenskaperna lämnats till kommissionen ska inte rapporteras i tillägg 2**, men förklaras i kolumnerna för kommentarer i tillägg 8 (tillägget om avstämning av utgifterna)⁵.

4.1.2. Kolumn B

Siffran i kolumn B i tillägg 2 är de faktiska offentliga utgifter som motsvarar de totala stödberättigande utgifterna (i enlighet med definitionen i artikel 2.15 i grundförordningen). I vissa fall (t.ex. ett program som endast baseras på offentliga utgifter) kan det totala stödberättigande beloppet endast ha sitt ursprung i offentliga utgifter. I dessa fall motsvarar det totala stödberättigade beloppet de offentliga utgifterna.

4.2. Förklaringar till kolumnerna (C) och (D) i tillägg 2

Kolumnen ”återkrav” ska användas för belopp som återkrävts under räkenskapsåret, med hänsyn till den åtskillnad mellan tillbakadraganden och återkrav som förklaras i avsnitt 2 i denna vägledning.

4.2.1. Kolumn C

Kolumn C innehåller det sammanlagda beloppet för de stödberättigande utgifter som dragits av som ett resultat av återkrav, vilket motsvarar de oriktiga belopp som upptäckts eller återkrävts under räkenskapsåret. Detta är en kumulativ siffra för ett givet räkenskapsår.

4.2.2. Kolumn D

De ”motsvarande offentliga utgifter” som avses är det sammanslagna beloppet för offentliga utgifter (både samfinansiering från EU och nationell samfinansiering).

5. INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET I ENLIGHET MED ARTIKEL 71 I GRUNDFÖRORDNINGEN – INSATSERNAS VARAKTIGHET (TILLÄGG 4)

Prioritet	ÅTERKRAV	
	Sammanlagda stödberättigande utgifter (A)	Motsvarande offentliga utgifter (B)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

⁵ Se även kommissionens vägledning om utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper

Artikel 71 i grundförordningen handlar om insatsernas varaktighet. Om detta krav inte uppfylls ska felaktigt utbetalade belopp avseende insatsen i fråga återkrävas av medlemsstaten i proportion till den period under vilken kraven inte har uppfyllts. Uppgifterna om belopp som efter återkrav betalats tillbaka i enlighet med artikel 71 måste överlämnas till kommissionen enligt modellen i tillägg 4 och ska inte redovisas i tillägg 2 (återkrav i tillägg 2 och tillägg 4 är ömsesidigt uteslutande). De tillbakadraganden som redovisas i tillägg 2 och de belopp som ska återkrävas som redovisas i tillägg 3 bör dock även inkludera de oriktiga beloppen som rör artikel 71 i grundförordningen (dessa belopp av tillbakadragande och återkrav bör inte inkluderas i tillägg 4 utan endast återkrav som betalats tillbaka ska redovisas).

6. INLÄMNANDE AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM SKA ÅTERKRÄVAS VID SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 3)

Prioritet	Sammanlagda stödberättigande utgifter (A)	Motsvarande offentliga utgifter (B)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Uppgifterna på prioritetsnivå om belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret ska överlämnas till kommissionen enligt modellen i tillägg 3.

Belopp som enligt redovisningarna ska återkrävas ("pågående återkravsärenden") avser belopp som attesterats i tidigare räkenskaper och för vilka betalningskrav har utfärdats till stödmottagarna, men som vid räkenskapsårets slut ännu inte återbetalats av stödmottagarna.

Uppgifter om belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret skiljer sig alltså från de belopp som redovisas enligt ovanstående tillägg 2 (belopp som dragits tillbaka och belopp som återkrävts under räkenskapsåret) och tillägg 4 (belopp som återkrävts under räkenskapsåret i enlighet med artikel 71 i grundförordningen (insatsernas varaktighet)) samt från de belopp som dragits av från räkenskaperna och rapporterats i tillägg 8.

De uppgifter som redovisas i tillägg 3 härrör från den attesterande myndighetens register över fordringar. Den visar situationen vid slutet av räkenskapsåret. Uppdelningen av de belopp som ska återkrävas utefter räkenskapsår genomförs för revisionsändamål.

6.1. Förklaringar till kolumn (A) i tillägg 3

I kolumn A i tillägg 3 ska det totala beloppet för stödberättigande utgifter redovisas kumulativt. Det betyder att även belopp som redovisades som pågående återkravsärenden under föregående räkenskapsperioder återigen ska redovisas som pågående återkravsärenden (dvs. belopp som ska återkrävas) för räkenskapsperioden i fråga, om de inte redan återkrävts (i vilket fall de ska redovisas som återkrävda i tillägg 2⁶) eller inte kan återkrävas (i vilket fall de ska redovisas som oindrivbara i tillägg 5).

Pågående återkravsärenden kan betraktas som oindrivbara sedan de nationella myndigheterna uttömt återkravsmöjligheterna inom de nationella institutionella och rättsliga ramarna. När så är fallet ska de belopp som inte kan återkrävas inte längre redovisas enligt tillägg 3 som belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret, utan ska i slutet av räkenskapsåret i stället redovisas som oindrivbara (tillägg 5 – se avsnitt 7 nedan).

⁶ Eller tillägg 4 vid tillämpning av artikel 71 i grundförordningen.

6.2. Förklaringar till kolumn (B) i tillägg 3

De ”motsvarande offentliga utgifter” som avses i kolumn B i tillägg 3 är det belopp som motsvarar offentliga utgifter (både samfinansiering från EU och nationell samfinansiering).

7. INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM I SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET INTE KAN ÅTERKRÄVAS (TILLÄGG 5)

Prioritet	BELOPP SOM INTE KAN ÅTERKRÄVAS		
	Sammanlagda stödberättigande utgifter (A)	Motsvarande offentliga utgifter (B)	Kommentarer (obligatoriska) (C)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="S" maxlength="1500" input="M">

Redovisningen vid slutet av räkenskapsåret av belopp på prioritetsnivå som inte kan återkrävas, **i förhållande till felaktigt utbetalda stödbelopp som attesterats i räkenskaper som tidigare överlämnats till kommissionen**, måste översändas till kommissionen enligt modellen i tillägg 5. De belopp som ska redovisas är inte kumulativa från år till år. Det betyder att oindrivbara belopp som redovisats i tidigare räkenskaper inte ska inkluderas i räkenskaperna för den aktuella räkenskapsperioden, eftersom de redan godkänts i räkenskaper under föregående år (se avsnitt 8 nedan för mer information).

När det gäller oindrivbara belopp redovisade i tillägg 5 ansvarar medlemsstaten för att återbetala beloppet i fråga till unionens budget, om man inte före den 15 februari lämnat in en begäran till kommissionen om att unionens budget ska bära sin del av de finansiella konsekvenserna enligt förfarandet i den delegerade förordningen. På begäran av den berörda medlemsstaten kan kommissionen undantagsvis förlänga tidsfristen till den 1 mars.

Såsom framgår av tillägg 5 är avsnittet för kommentarer i den sista kolumnen obligatoriskt. Kolumnen bör innehålla information om det sammanlagda oindrivbara beloppet på prioritetsnivå som, enligt medlemsstaten, bör belasta unionens budget. Det går också att lägga till förtydligande kommentarer som stöd för denna begäran.

De uppgifter som lämnas i tillägg 5 om oindrivbara belopp på prioritetsnivå redovisas i informationssyfte och frigör inte medlemsstaten från kravet att återbetala ett oindrivbart EU-stöd till unionens budget. En medlemsstats begäran till kommissionen om att inte återbetala oindrivbara belopp till unionens budget måste åtföljas av ett separat parallellt förfarande enligt de bestämmelser som fastställts i den delegerade förordningen (se avsnitt 8).

8. RÅD OM HUR RÄKENSKAPERNA SKA REDOVISAS

8.1. Allmänt

8.1.1. Information som ska lämnas på prioritetsnivå

Samtliga belopp i tilläggen för räkenskaperna ska slås samman för varje prioritetsnivå och, om det är tillämpligt, för varje regionkategori eller typ av insats när det gäller ungdomssysselsättningsinitiativ.

8.1.2. Format

Alla belopp redovisas i euro, med högst två decimaler.

8.1.3. Växelkurser för länder utanför euroområdet

Enligt artikel 133 i grundförordningen ska de medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta på dagen för ansökan om utbetalning räkna om utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Dessa belopp ska räknas om till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken positiva utgifter bokfördes av den attesterande myndigheten för det berörda programmet.

När euro blir valuta i en medlemsstat ska det omräkningsförfarande som anges i punkt 1 fortsätta att gälla för alla utgifter som den attesterande myndigheten bokfört före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

När det gäller ETS-programmen ska utgifter i andra valutor än euron räknas om till euro av stödmottagarna med användning av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken dessa utgifter antingen uppstod, lämnades in för granskning eller redovisades för den samordnande stödmottagaren (mer information finns i artikel 28 i förordning (EU) nr 1299/2013).

8.1.4. Korrigeringar som inte avser oriktigheter

Korrigeringar som inte avser oriktigheter, exempelvis sådana som görs av tekniska skäl eller på grund av skrivfel, betraktas inte som finansiella korrigeringar. De ska därför inte inkluderas i redovisningarna över utgifter som dragits tillbaka och återkrävts, pågående återkravsärenden och belopp som inte kan återkrävas. En tillfredsställande verifieringskedja ska dock finnas i den attesterande myndighetens bokföringssystem för verifierings- och avstämningsändamål.

Om sådana felaktiga belopp inkluderats i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning under det räkenskapsår för vilket räkenskaperna utarbetas, måste dessa motsvarande negativa justeringar dras av från räkenskaperna och redovisas i tillägg 8 för att utgifterna ska kunna stämmas av.

Negativa justeringar, som alltså minskar de redovisade utgifterna i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning, kan som regel göras i räkenskaperna. Positiva justeringar bör dock korrigeras i en senare ansökan om mellanliggande betalningar (efterföljande räkenskapsår) och inte i räkenskaperna.

8.1.5. *Uppdelning av belopp som dragits tillbaka, som ska återkrävas och som återkrävts under räkenskapsåret utifrån det räkenskapsår då utgiften deklarerades (tillägg 2, 3 och 4)*

Den attesterande myndighetens räkenskapshandlingar ska möjliggöra en faktisk och tidsmässig avstämning av samtliga belopp som redovisas i tilläggen till bilaga VII till genomförandeförordningen.

När det gäller den tidsmässiga avstämningen ska den attesterande myndigheten kunna fastställa sambandet mellan de oriktiga utgifterna och det räkenskapsår de avser. Om den förvaltande myndigheten under år N+1 till exempel drar tillbaka eller återkräver utgifter som attesterats i räkenskaperna för räkenskapsår N, ska motsvarande utgifter som inte är stödberättigade redovisas som belopp som korrigerats i förhållande till år N i räkenskaperna för räkenskapsår N+1 (se undertabellerna: ”Uppdelning av belopp som dragits tillbaka och återkrävts under räkenskapsåret utifrån räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades”).

8.1.6. *Upplysningar om belopp som korrigerats efter revisionsmyndighetens revisioner av insatserna i enlighet med artikel 127.1 i grundförordningen*

När tilläggen 2, 3, 4 och 8 fylls i ska den attesterande myndigheten redogöra för de belopp som korrigerats efter revisionsmyndighetens revisioner av insatserna i enlighet med artikel 127.1 i grundförordningen.

För att överensstämna med kommissionens *vägledning om den årliga kontrollrapporten och det årliga revisionsutlåtandet* (EGESIF_15-0002 i dess ändrade lydelse)⁷ och för att revisionsmyndigheten ska ha en tillfredsställande verifieringskedja att tillgå i beräkningen av den sammanlagda kvarstående felfrekvensen, inkluderar beloppen som redovisas när insatserna granskats enskilda korrigeringar (i samband med enskilda revisioner av insatser), extrapolerade korrigeringar (som syftar till att ytterligare minska den risk som revisionsmyndigheten identifierade under väsentlighetströskeln), men även medlemsstatens finansiella korrigeringar efter revisionsmyndighetens urval om dessa korrigeringar gjorts i syfte att minska de risker som identifierats av revisionsmyndighetens sammanlagda felfrekvens⁸.

8.1.7. *Sammanlagda och offentliga belopp*

När tilläggen till bilaga VII till genomförandeförordningen fylls i ska den attesterande myndigheten alltid redovisa de sammanlagda och de offentliga beloppen (även om beräkningsunderlaget är offentliga utgifter ska den attesterande myndigheten alltid redovisa de sammanlagda utgifterna). Om uppgifter saknas i en kolumn kan det leda till att kommissionens godkännande av räkenskaperna försenas.

⁷ Se avsnitt IV.4 i vägledningen

⁸ Ett typiskt exempel skulle vara korrigeringar som gjorts efter att förvaltningsmyndigheten utfört ytterligare arbete för att helt avgränsa ett systembetingat fel som ursprungligen upptäcktes av revisionsmyndigheten vid revision av insatser.

8.1.8. Räkta

Enligt artikel 122.2 i grundförordningen ska medlemsstaterna dra tillbaka felaktigt utbetalda belopp tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. Dröjsmålsräntor påförs normalt om återbetalning sker när tidsfristen som fastställts i betalningskraven löpt ut. Räntor som intjänats på försenade betalningar ska läggas på återkrävda belopp.

8.2. Avdrag från räkenskaperna av belopp som kan hänföras till betalningsansökningar gjorda under räkenskapsåret

Belopp som inte inkluderats i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning för ett räkenskapsår kan bli föremål för bedömning av utgifternas laglighet och korrekthet, efter inlämnande av den slutliga ansökan om mellanliggande betalning och före inlämnandet av räkenskaperna den 15 februari år N.

a) Om bedömningen avseende lagligheten eller korrektheten *har slutförts* innan räkenskaperna sänts till kommissionen (den 15 februari år N) är följande scenarier möjliga:

- Om beloppen bekräftats vara stödberättigande kan de attesteras i räkenskaperna.
- Om (vissa av) beloppen inte anses vara stödberättigande ska de dras av från räkenskaperna och inte tas med i beräkningen av betalningsbalansen. Dessa avdrag (dvs. definitiva finansiella korrigeringar) ska bifogas i tillägg 8 till genomförandeförordningen (avstämning av utgifterna) med tillhörande förklaringar om skillnaderna i kolumnen för kommentarer.

b) Om bedömningen avseende lagligheten eller korrektheten *inte har slutförts* (se artikel 137.2 i grundförordningen) innan räkenskaperna sänts till kommissionen (den 15 februari år N) ska dessa belopp dras av från räkenskaperna och därför inte tas med i beräkningen av balansen. Dessa avdrag ska bifogas i tillägg 8 till genomförandeförordningen (avstämning av utgifterna) med tillhörande förklaringar om skillnaderna i kolumnen för kommentarer.

Beroende på bedömningens resultat är följande två scenarier möjliga:

- De belopp som bedöms vara stödberättigande kan enligt artikel 137.2 i grundförordningen inkluderas i en ansökan om mellanliggande betalning i ett efterföljande räkenskapsår.
- Om beloppen inte anses vara stödberättigande krävs inga ytterligare åtgärder.

Ytterligare vägledning i detta avseende, inbegripet hur fall av oavslutade revisioner och granskningar ska hanteras, finns i kommissionens vägledning om den årliga kontrollrapporten och det årliga revisionsutlåtandet (EGESIF_15_0002) i dess ändrade lydelse, och i kommissionens vägledning om utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper (EGESIF 15_0018), i dess ändrade lydelse.

För att kunna göra avstämningar och för att revisionsmyndigheten ska ha en tillfredsställande verifieringskedja att tillgå i beräkningen av den sammanlagda kvarstående felfrekvensen, bör den attesterande myndigheten göra åtskillnad i kolumn G i tillägg 8 mellan de belopp som dras av från räkenskaperna som finansiella korrigeringar (dvs. fall a) ovan) och de belopp som dras av enligt artikel 137.2 i grundförordningen (dvs. fall b) ovan).

8.3. Tillbakadragande av belopp som anses vara oriktiga när räkenskaperna överlämnats

Enligt artikel 139.10 i grundförordningen kan medlemsstaterna ersätta oriktiga belopp som upptäcks när räkenskaperna inlämnats, om inte kommissionen eller Europeiska revisionsrätten före medlemsstaten upptäckt allvarliga brister i effektiv funktion, förvaltning och kontrollsystem varvid artikel 144 och 145 i grundförordningen om finansiella korrigeringar ska tillämpas.

Ersättning av utgifter regleras i artikel 143 i grundförordningen.

Om till exempel en oriktighet upptäcks av medlemsstaten i mars 2017 efter inlämnandet av räkenskaperna den 15 februari 2017 (när det gäller utgifter attesterade under räkenskapsperioden 1.7.2015–30.6.2016) ska medlemsstaten vidta följande korrigerande åtgärder:

1. Medlemsstaten måste dra tillbaka ett motsvarande utgiftsbelopp från en efterföljande ansökan om mellanliggande betalning (i till exempel juni 2017) och kan ersätta det med nya korrekta utgifter.
2. De hänförliga räkenskaperna (1.7.2016–30.6.2017) måste återspegla dessa korrigeringar (redovisa tillbakadraganden av oriktiga belopp från föregående räkenskapsår i tillägg 2 och redovisa korrekta utgifter i tillägg 1).

Ett liknande exempel när återkravsalternativen används av en medlemsstat illustreras i avsnitt 8.4 nedan.

8.4. Återkrav av belopp som anses vara oriktiga när räkenskaperna överlämnats

Exempel: motsvarande utgifter har införts i bilaga 1 till räkenskaperna som lämnades in i februari 2017 för räkenskapsåret 1.7.2015–30.6.2016

a) Om ett belopp som tidigare attesterats i räkenskaper som inlämnats till kommissionen återkrävs (till exempel i september 2017) ska det dras av från en efterföljande betalningsansökan (till exempel i december 2017) och rapporteras enligt tillägg 2 i förhållande till den redovisningsperiod under vilken återkravet ägde rum (1.7.2017–30.6.2018 och som avser räkenskaper som ska lämnas in senast den 15 februari 2019).

b) Om beloppet fortfarande ska återkrävas (den 30.6.2018 till exempel) ska det rapporteras enligt tillägg 3 för de räkenskaper som rör den redovisningsperiod under vilken återkravsärendet anses vara pågående (1.7.2017–30.6.2018 och som avser räkenskaper som ska lämnas in den 15 februari 2019). Ett belopp som kvarstår att återkräva under flera successiva redovisningsperioder ska deklarerars på nytt i alla räkenskaper.

c) Om beloppet när alla möjligheter för återkrav som finns tillgängliga inom den nationella institutionella och rättsliga ramen har uttömts (se scenario b) inte kan återkrävas och är att betrakta som oindrivbart (i mars 2018 till exempel), ska det rapporteras i tillägg 5 i förhållande till den redovisningsperiod under vilken beloppet förklarades oindrivbart (1.7.2017–30.6.2018 och som avser konton som ska inlämnas senast den 15 februari 2019). Resultatet av kommissionens bedömning av oindrivbara belopp kan vara följande:

- Det belopp som inte kan återkrävas återbetalas inte till unionens budget eftersom kommissionen dragit slutsatsen att medlemsstaten inte gjort sig skyldig till fel eller oaktsamhet (se tillämpliga villkor och förfaranden för att avgöra om oindrivbara belopp ska återbetalas av medlemsstaterna i avsnitt 9 nedan).

- Om det oindrivbara beloppet ska belasta medlemsstatens budget ska det dras tillbaka från medlemsstatens nästa ansökan om mellanliggande betalning (i december 2018 till exempel) och rapporteras under tillägg 2 (tillbakadraganden) i motsvarande räkenskaper (räkenskaper för perioden 1.7.2018–30.6.2019 och relaterade till räkenskaper som ska inlämnas senast den 15 februari 2020).

Dröjsmålsräntor kan påföras av medlemsstaterna när återkravet verkställts efter att tidsfristen som fastställts i betalningskraven löpt ut. Dessa räntor ska läggas till det belopp som dras av från de utgifter som deklarerats till kommissionen.

9. AVGÖRA OM BELOPP SOM INTE KAN ÅTERKRÄVAS SKA ÅTERBETALAS AV MEDLEMSSTATERNA

De villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra om oindrivbara belopp ska återbetalas av medlemsstaterna fastställs i den delegerade förordningen: om en medlemsstat anser att det inte är möjligt att återkräva ett belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare och som tidigare ingått i attesterade konton som lämnats in till kommissionen och om den anser att beloppet inte ska återbetalas till unionens budget, ska den attesterande myndigheten lämna in en begäran om detta till kommissionen. En sådan begäran kan endast gälla belopp som tidigare attesterats i räkenskaper som lämnats in till kommissionen.

Denna begäran ska lämnas in av den attesterande myndigheten för varje insatsnivå och räkenskapsår enligt det format som beskrivs i bilagan till ovannämnda delegerade förordning senast den 15 februari i systemet för elektroniskt utbyte SFC 2014 (dvs. inom samma tidsfrist som för inlämnandet av räkenskaperna).

När en begäran emottagits i SFC granskas varje ärende i tabellen av kommissionens avdelningar. Särskilda omständigheter samt institutionella och rättsliga ramar i medlemslandet beaktas också. Den delegerade förordningen innehåller en förteckning över faktorer som visar på att medlemsstaten gjort sig skyldig till fel eller oaktsamhet. Förteckningen är endast vägledande och inte uttömmande. Enligt den delegerade förordningen kan faktorer utöver dem som finns i förteckningen beaktas om de visar att fel eller oaktsamhet begåtts.

Efter denna granskning senast den 31 maj det år under vilket räkenskaperna inlämnats kommer kommissionen antingen att

- a) skriftligen begära att medlemsstaten lämnar in ytterligare uppgifter om de administrativa och rättsliga åtgärder som vidtagits för att återkräva unionsbidrag som betalats ut på felaktiga grunder till stödmottagarna, eller
- b) skriftligen informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att fortsätta sitt återkravsförfarande.

Om kommissionen inte gjort endera senast den 31 maj ska medlemsstaten inte återbetala unionsbidragen.

Tidsfristen den 31 maj ska inte tillämpas på oriktigheter som föregår en konkurs eller fall som rör misstänkta bedrägerier.

När kommissionen begär information från en medlemsstat ska denna begäran besvaras inom tre månader. Om medlemsstaten inte överlämnar de ytterligare upplysningar såsom begärts, ska kommissionen fortsätta sin bedömning utifrån den informationen som finns tillgänglig.

Inom tre månader efter det att kommissionen fått svar från medlemsstaten, eller om inget svar inkommit inom tidsfristen, ska kommissionen informera medlemsstaten om huruvida den anser att medlemsstaten ska återbetala unionsstödet, redogöra för hur den kommit fram till slutsatsen och begära att medlemsstaten lämnar sina synpunkter inom två månader.

Inom sex månader efter att tidsfristen för observationer av medlemsstaten löpt ut ska kommissionen avsluta sin bedömning och, när den håller fast vid slutsatsen att unionsbidraget ska återbetalas av medlemsstaten, fatta ett beslut.

För att beräkna det unionsbidrag som medlemsstaten ska återbetala, ska medfinansieringsgraden för varje insatsområde i enlighet med den gällande finansieringsplanen vid tidpunkten för begäran gälla. Om det oindrivbara beloppet ska belasta medlemsstatens budget ska det dras tillbaka från medlemsstatens efterföljande ansökan om betalning.

10. BELOPP SOM MEDLEMSSTATEN BESLUTAR ATT INTE ÅTERKRÄVA OCH SOM INTE ÖVERSTIGER 250 EURO I STÖD FRÅN FONDERNA OCH EHFF.

När det gäller belopp under 250 euro (eller en eventuellt lägre gräns fastställd av medlemsstaten) i stöd från fonderna och EHFF som en medlemsstat beslutat att inte återkräva, behöver inga upplysningar lämnas till kommissionen enligt den delegerade förordningen.

Tröskeln på 250 euro ska beräknas för varje insats (enligt definitionen i artikel 2 i grundförordningen) och räkenskapsår.

Av detta följer att kommissionen inte kommer att genomföra några bedömningar avseende möjliga fel eller oaktasamheter begångna av medlemsstaten för belopp lägre än 250 euro i stöd från fonderna och EHFF, vilket föreskrivs i den delegerade förordningen.

Belopp lägre än 250 euro i stöd från fonderna och EHFF behöver inte återbetalas till unionens budget (beloppen behöver således inte dras av från de attesterade beloppen).

När det gäller ETS-programmen bör de medlemsstater och tredjeparter som deltar i programmet därför besluta att varken den samordnande stödmottagaren eller programmets förvaltande myndighet är tvungen att återkräva ett belopp som betalats ut på felaktiga grunder, om beloppet exklusive räntor inte överstiger 250 euro i bidrag från fonderna och EHFF.

11. SAMMANFATTNING AV HANTERING AV ORIKTIGHETER SOM UPPTÄCKTS I RÄKENSKAPERNA

Som en sammanfattning av ovanstående avsnitt ska de oriktiga och potentiellt oriktiga beloppen som upptäckts behandlas på följande sätt:

Fastställda oriktigheter (dvs. oriktigheter som fastställts av relevanta myndigheter, inbegripet de som anges i slutliga kontrollrapporter eller revisionsberättelser):

1. Oriktigheter som kan hänföras till utgifter som attesterats ett givet räkenskapsår och som upptäcks innan den slutliga ansökan om mellanliggande betalning inlämnats ska behandlas antingen som 1) tillbakadraganden, och därför minska de deklarerade utgifterna i ansökan om mellanliggande betalning och ska därefter redovisas i tillägg 2, eller 2) direkt dras av från räkenskaperna (återspeglas i tillägg 1) och redovisas i tillägg 8.

2. Oriktigheter som kan hänföras till utgifter som attesterats under ett givet räkenskapsår och som upptäcks efter det att den slutliga ansökan om mellanliggande betalning lämnats in men före inlämnandet av räkenskaperna ska dras av från räkenskaperna (dvs. en minskning av utgifterna som redovisas i tillägg 1) och förklaras i tillägg 8. Inga ytterligare åtgärder är nödvändiga varken i tillägg 2 eller i efterföljande års ansökningar om mellanliggande betalningar.

3. Oriktigheter som upptäcks efter inlämnandet av räkenskaperna kan behandlas som tillbakadraganden eller återkrävda belopp genomförda i en efterföljande ansökan om mellanliggande betalning och ska redovisas i tillägg 2 för det räkenskapsår då beloppen drogs av.

Alla ovanstående korrigeringar betraktas som definitiva. Därför kan inte de utgifter som dragits av återinföras i en senare ansökan om betalning till kommissionen (varken för det aktuella eller de följande räkenskapsåren). I undantagsfall får de nationella myndigheterna, efter beslut av domstol (eller av ett annat organ som ingår i rättsväsendet) som ifrågasätter innehållet i ansökan om finansiell korrigering, och efter att inverkan på lagligheten och korrektheten vad gäller utgifterna i fråga har beaktats, besluta att i den efterföljande ansökan om betalning återinföra de utgifter som tidigare drogs av och redovisades som finansiell korrigering⁹.

Belopp som är föremål för pågående granskning (dvs. potentiellt oriktiga utgifter under ett visst räkenskapsår där granskningen av utgifternas laglighet och korrekthet ännu inte har slutförts):

Med tanke på att bestämmelserna i

- artikel 126 c i grundförordningen bland annat kräver att man en gång per år attesterar att utgifterna som redovisas i räkenskaperna överensstämmer med tillämplig rätt och
- artikel 137.2 i grundförordningen, som avser utgifter som undantas på grund av en pågående granskning av utgifternas laglighet och korrekthet, gäller räkenskaperna

är behandlingen av potentiella oriktigheter som belopp som är föremål för pågående granskning endast tillämplig på räkenskapsnivå (och inte på nivån för ansökan om mellanliggande betalning).

Därför kan en medlemsstat, i händelse av en potentiell oriktighet i förhållande till utgifterna under ett visst räkenskapsår, antingen a) dra tillbaka utgifterna i fråga från ansökan om

⁹ Exempel: Ett beslut från den nationella domstolen där tolkningen av en nationell regel för stödberättigande skiljer sig från den tolkning som gjorts av förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten eller revisionsmyndigheten och som därmed leder till att slutsatsen om dessa utgifters stödberättigande ändras.

mellanliggande betalning (detta avdrag är definitivt) eller b) behålla dessa utgifter i ansökan om mellanliggande betalning till räkenskaperna och sedan göra avdrag för dem på grund av pågående granskning i enlighet med artikel 137.2 i grundförordningen.